

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 8.10.2024
COM(2024) 670 final

2024/0670 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en applikation för elektronisk inlämning av reseuppgifter (*EU:s digitala reseapplikation*) och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/399 och (EU) 2018/1726 samt rådets förordning (EG) nr 2252/2004 vad gäller användningen av digitala resehandlingar

{SEC(2024) 670 final} - {SWD(2024) 670 final} - {SWD(2024) 671 final} -
{SWD(2024) 672 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Enhetliga åtgärder för gränskontroll vid de yttre gränserna¹ är en nödvändig del i att säkerställa att det område i EU som saknar inre gränskontroller (*Schengenområdet*) fungerar väl och att EU:s inre säkerhet är tryggad.

När dessa yttre gränser förvaltas stabilt och effektivt stärker det också EU:s övergripande asyl- och migrationspolitik och säkerställer att tredjelandsmedborgare lotsas in i de rätta processerna, med full respekt för deras grundläggande rättigheter.

Med systematiska in- och utresekontroller och mycket säkra resehandlingar blir det lättare med laglig inresa och vistelse för både EU-medborgare och tredjelandsmedborgare, samtidigt som det garanterar att säkerheten upprätthålls genom lämpliga identitetskontroller, där man kontrollerar både handlingarna och databaserna för att fastställa potentiella säkerhetsrisker.

Sedan kodexen om Schengengränserna trädde i kraft 2006² har det gjorts stora framsteg med att standardisera kontrollerna vid de yttre gränserna. Men i och med att det har utvecklats ny teknik och storskaliga it-system som används vid de gränserna, och att flödena av resenärer också har tilltagit markant, har de förhållanden där in- och utresekontrollerna utförs förändrats rejält.

Sedan förordning (EU) 2017/458 om stärkandet av kontroller mot relevanta databaser vid Schengenområdets yttre gränser³ trädde i kraft har EU-medborgarna också varit underkastade systematiska kontroller när de passerat dessa yttre gränser, vilket lett till längre väntetider, om än även till ökad trygghet, vilket märks på det ökade antalet träffar mot de relevanta databaserna. Tredjelandsmedborgare har varit underkastade sådana kontroller vid inresa och utresa sedan kodexen om Schengengränserna trädde i kraft.

In- och utresekontrollerna innefattar kontroll av människors identitet och nationalitet, deras resehandlingars giltighet och äkthet samt kontroller i relevanta databaser, i synnerhet Schengens informationssystem, Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar och vissa nationella databaser⁴.

För tredjelandsmedborgare innefattar de också en kontroll av att inresevillkoren är uppfyllda och att en inresa är registrerad i in- och utresesystemet⁵, som förväntas tas i drift 2024. Dessa

¹ Med de yttre gränserna avses konsekvent de yttre gränserna för Schengenområdet.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/458 av den 15 mars 2017 om ändring av förordning (EU) 2016/399 vad gäller stärkandet av kontroller mot relevanta databaser vid de yttre gränserna (EUT L 74, 18.3.2017, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för

inresevillkor handlar bland annat om att inneha en giltig visering eller ett giltigt resetillstånd, som styrker syftet med besöket och medlen för uppehållet.

På senare år har antalet personer som passerar de yttre gränserna ökat stadigt till nivåer som nästan är samma som före pandemin. År 2019 registrerades 605 miljoner sådana gränspassager, medan siffran 2020 sjönk till 186 miljoner. År 2023 registrerades totalt 593 miljoner passager. Av dessa passager var 65 % vid luftgränserna, 31 % vid landgränserna och övriga 4 % vid sjögränserna⁶. Att över en halv miljard passagerare reser in i och ut ur EU varje år medför en belastning på de yttre gränserna. Höga volymer resenärer är en utmaning för de myndigheter som ansvarar för att utföra kontroller vid de yttre gränserna, och även för alla resenärer som dagligen passerar samma gränser.

Med den press som finns på kontrollprocesserna vid de yttre gränserna⁷, kombinerat med medlemsstaternas olika grader av digitalisering⁸, uppstår det nya problem. Det rör sig om säkerhetsrisker och ineffektiv gränsförvaltning men även om hinder för smidiga resor över gränserna.

Avsaknaden av (helt) digitaliserade processer, tillsammans med ökande resevolym, har lett till längre väntetider vid gränsövergångsställen. Resenärerna måste fysiskt visa upp sina resehandlingar vid alla yttre gränsövergångsställen in i och ut ur Schengenområdet, antingen för gränsmyndigheterna för manuell kontroll eller vid elektroniska spärrar. Även när elektroniska spärrar används måste en gränsmyndighetstjänsteman övervaka processen och ta ett beslut om inresa eller nekad inresa (eller nekad utresa).

Transportörer som transporterar passagerare in i och ut ur EU:s territorium och Schengenområdet råkar också på svårigheter och berörs av de höga resenärsvolymer och behovet av att manuellt kontrollera resenärernas uppgifter. Vid sidan av de längre väntetiderna har behandlingstiderna per passagerare (kontroll av identitet, inspektion av resehandlingar, sökningar i databaser osv.) ökat när det införts systematiska och noggranna kontroller, som ändå är avgörande för säkerheten.

Eftersom in- och utresekontroller av både EU-medborgare och tredjelandsmedborgare utförs först när resenären anländer till det fysiska gränsövergångsstället och uppvisar en fysisk resehandling, kan inte myndigheterna kontrollera i förväg om den berörda personen (med undantag för viseringsinnehavare) har en giltig och äkta resehandling. När det gäller tredjelandsmedborgare kan gränsmyndigheterna inte kontrollera i förväg om de uppfyller inresevillkoren.

åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

⁶ Statistik från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex).

⁷ SWD(2022) 422 final, s. 3.

⁸ Index för digital ekonomi och digitalt samhälle (Desi): [The Digital Economy and Society Index \(DESI\) | Shaping Europe's digital future \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/index_en).

I sitt meddelande från 2021 om en Schengenstrategi⁹ lade Europeiska kommissionen fram sina planer för att ytterligare digitalisera förfarandena vid Schengenområdets yttre gränser, med bland annat ett initiativ för digitalisering av resehandlingar och underlättande av resor.

Syftet är att bidra till ett säkrare område med frihet, säkerhet och rättvisa, en starkare gemensam EU-politik för förvaltning av de yttre gränserna och lättare resor för både EU-medborgare och tredjelandsmedborgare som uppfyller inresevillkoren. Mer specifikt är det nödvändigt att öka säkerheten i Schengenområdet och EU och möjliggöra en smidigare och snabbare gränspassage för resenärer.

Syftet med detta förslag till förordning är därför att i) fastställa en enhetlig standard för digitala resehandlingar och en gemensam EU-applikation (EU:s digitala reseapplikation) för att använda dem, ii) göra det möjligt för människor att använda digitala resehandlingar för att passera yttre luft-, land- och sjögränser utifrån en enhetlig EU-omfattande teknisk lösning, och iii) göra det möjligt för gränsmyndigheterna att utföra kontroller på grundval av dessa handlingar, för att minska flaskhalsarna och tiden som går åt vid gränsövergångsställena.

Om det införs en möjlighet för resenärerna att inneha och lämna in en digital version av sin resehandling genom en applikation för förhandskontroll inför resan, skulle de kunna passera genom gränskontrollen på ett smidigare sätt.

När gränsmyndigheterna får möjlighet att ta emot digitala versioner av resehandlingar i förväg blir det möjligt för dem att utföra kontrollerna i förväg och därigenom inrikta sina resurser på att mer effektivt upptäcka gränsöverskridande brottslighet och irreguljär migration. Situationen i dag är att passagerarvolymerna fortsätter öka och myndigheterna måste utföra samtliga kontroller vid själva gränspassagetillfället, samtidigt som deras kapacitet att förvalta resurser, göra förhandsgranskningar (för att fokusera på högriskprofiler) och upptäcka irreguljär migration och gränsöverskridande brottslighet (såsom människohandel eller migrantsmuggling) inte är helt optimerad. Dessutom måste gränskontrolltjänstemännen kontrollera äktheten och integriteten hos uppgifter i resehandlingars chip¹⁰, men det momentet blir ibland överhoppat på grund av resetoppar och tekniska fel¹¹. I sådana fall förlitar sig gränskontrolltjänstemännen mer på att manuellt inspektera dokumentets fysiska säkerhetsdetaljer¹². Fysiska säkerhetsdetaljer är mer utsatta för manipulation än de elektroniska uppgifter som lagras i dokumentets chip, eftersom dessa uppgifter är skyddade av den utfärdande myndighetens digitala signatur.

Det är viktigt att ta itu med sådana risker med tanke på att dokumentbedrägeri är en viktig faktor bakom gränsöverskridande brottslighet, som påverkar EU:s inre säkerhet. Bara under 2023 upptäckte de nationella myndigheterna över 17 000 bedragare som antingen använde

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet *En strategi för ett fullt fungerande och motståndskraftigt Schengenområde* (COM(2021) 277 final).

¹⁰ Artikel 8.2 andra stycket, artikel 8.3 a i andra stycket och artikel 8.3 g i andra stycket i kodexen om Schengengränserna.

¹¹ Detta har observerats vid åtskilliga Schengenuvärderingar nyligen.

¹² Det har även under Schengenuvärderingar konstaterats brister i den fysiska inspektionen av resehandlingar i flera medlemsstater. Detta kan bero på otillräcklig kapacitet i synnerhet vid rusningstillfällen, bristande utbildning eller avsaknad av inspektionsutrustning.

eller innehade över 22 000 bedrägliga handlingar¹³. När kontrollen av resehandlingarnas äkthet och integritet förbättras genom användning av digitala resehandlingar, får gränsmyndigheterna mer tid och resurser till att fokusera på riskprofiler, upptäcka bedrägliga handlingar och förhindra irreguljär migration och gränsöverskridande brottslighet.

Moderna resehandlingar, inklusive de som utfärdas av EU-medlemsstaterna och de flesta tredjeländer, är redan försedda med ett kontaktlöst chip och ger hög säkerhet, men uppgifterna i chipet kan för närvarande inte användas i tillräcklig utsträckning för behandling på distans i EU.

Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) inledde redan 2016 arbetet med att digitalisera resehandlingar i syfte att underlätta flygresor. Denna digitala återgivning av personens identitet som härrör från en befintlig resehandling, och som i Icao-sammanhang kallas ”digital resehandling” (*digital travel credential, DTC*), är i huvudsak en kopia av de personuppgifter (utom fingeravtryck) som finns i chipet i en resehandling, och den kan lagras säkert – t.ex. på en mobiltelefon – antingen för en enda interaktion eller för användning flera gånger. Den digitala resehandlingen kan delas med andra berörda parter, såsom gränsmyndigheter och transportörer, genom ett gränssnitt (t.ex. en mobilapp) före resan, däribland för förhandsregistrering av uppgifter, såsom i in- och utresesystemet eller i syfte att samla in och överföra förhandsinformation om passagerare. Den första versionen av Icaos tekniska standard för digitala resehandlingar¹⁴ har redan slutförts och testats i pilotprojekt.

Pågående EU-finansierade pilotprojekt¹⁵ om användning av digitala resehandlingar på grundval av Icaos tekniska standard vid de yttre gränserna har visat det tveklösa mervärdet med att börja använda digitala resehandlingar vid gränsöverskridande resor. Myndigheterna har mer tid på sig att handlägga enskilda resenärer (redan innan de anlänt), samtidigt som vänte- och behandlingstiderna per resenär vid det fysiska gränsövergångsstället kan minskas dramatiskt¹⁶ genom att de flesta kontrollerna utförts i förväg.

På det hela taget erbjuder EU-initiativet om digitalisering av resehandlingar och underlättande av resor en möjlighet att förbättra reseupplevelsen för enskilda resenärer och höja säkerheten

¹³ Baserat på uppgifter som rapporterats av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i dess dokument *European Union Document Fraud, Risk Analysis for 2023*.

”**Bedrägliga handlingar**” är en övergripande term som omfattar delförfalskningar, helförfalskningar och autentiska handlingar som används av någon annan än den rättmätiga innehavaren (bedrägeri där man utger sig för att vara någon annan). ”**Helförfalskningar**” avser handlingar som producerats olagligt från början för att imitera en äkta handling.

”**Delförfalskningar**” avser handlingar som utfärdats av en legitim myndighet men som olagligt ändrats på något sätt, till exempel genom att ändra fotot, sidorna eller uppgifterna eller manipulera inrese-/utresestämplarna. Utöver pass och identitetskort innefattar siffrorna uppehållstillstånd och viseringar.

¹⁴ *Digital Travel Credentials (DTC), Virtual Component Data Structure and PKI Mechanisms*, teknisk rapport version 1.2, oktober 2020.

¹⁵ Gränsbevakningsväsendet, *Finland and Croatia are testing digital travel credentials in external border traffic in a DTC Pilot project*, 3.2.2023, finns online på https://raja.fi/-/suomi-ja-kroatia-kokeilevat-digitaalisen-matkustusasiakirjan-kayttoa-ulkorajaliikenteessa-dtc-pilottiprojektissa?languageId=en_US; Nederländernas regering, *Dutch participation in European DTC pilot*, 27.10.2023, finns online på <https://www.government.nl/documents/publications/2023/02/23/dtc>.

¹⁶ Se fler detaljer i konsekvensbedömningsrapporten (SWD(2024) 671 final).

genom att gränsmyndigheterna kan utföra kontroller i förväg och på ett nytt sätt, på grundval av digitala uppgifter i resehandlingar som resenärerna lämnar in innan de reser. Detta förslag stöder dessutom tillämpningen av in- och utresesystemet genom att göra det möjligt för tredjelandsmedborgare att förhandsregistrera sina uppgifter på distans, i stället för att registrera uppgifterna när de väl kommer till det fysiska gränsövergångsstället. Detta leder till mindre väntetider vid de fysiska gränsövergångsställena och ger gränsmyndigheterna extra tid att utföra de nödvändiga kontrollerna.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Införandet och utnyttjandet av digitala resehandlingar i samband med in- och utresekontroller är förenligt med flera större politiska initiativ och den senaste utvecklingen inom den gemensamma EU-politiken för de yttre gränserna:

- Den **nyligen antagna förordningen om digitala viseringar**¹⁷: Digitala resehandlingar skulle kunna användas av viseringssökande för att på förhand fylla i information i viseringsansökningarna och av de behöriga myndigheterna för att kontrollera inför resan att personen har en giltig visering.
- **EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)**¹⁸: Digitala resehandlingar skulle kunna användas av resenären för att på förhand fylla i information i ansökningar om resetillstånd och av de behöriga myndigheterna för att kontrollera inför resan att personen har en giltig resehandling.
- **In- och utresesystemet**¹⁹: Digitala reseuppgifter kan användas av resenären för att på distans förhandsregistrera reseuppgifter som behövs till in- och utresesystemet, vilket innebär mindre tid vid gränsövergångsställena.
- **Förslag till förordningar om förhandsinformation om passagerare (API-uppgifter)**: Lufttrafikföretagen kommer att behöva samla in resehandlingsuppgifter för API-ändamål på ett automatiserat sätt, för att säkerställa uppgifternas riktighet. Digitala resehandlingar kan, bland andra typer av kontrollerbara digitala uppgifter, användas av transportörerna för denna automatiserade insamling, vilket resulterar i korrekta och tillförlitliga uppgifter.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2667 av den 22 november 2023 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009 och (EU) 2017/2226, rådets förordningar (EG) nr 693/2003 och (EG) nr 694/2003 och konventionen om tillämpning av Schengenavtalet vad gäller digitaliseringen av viseringsförfarandet (EUT L, 2023/2667, 7.12.2023).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

Mervärdet med digitala resehandlingar med tanke på in- och utresesystemet och API-uppgifter, som möjliggör behandling på distans och ökar uppgifternas riktighet, kommer att visa sig genast när denna förordning antas.

Slutligen bidrar förslaget till att vidareutveckla den europeiska integrerade gränsförvaltningen genom att införa enhetliga normer för att förvalta de yttre gränserna mer ändamålsenligt och effektivt.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag åtföljs av ett förslag från kommissionen till rådets förordning om utfärdande av och tekniska standarder för digitala resehandlingar baserade på identitetskort²⁰. Den tekniska standarden för digitala resehandlingar baserade på antingen ett pass eller EU-identitetskort bör vara densamma, för att säkerställa att de är interoperabla och kan användas i syfte att passera de yttre gränserna.

Detta initiativ är ett svar på både den globala digitaliseringstrenden och resenärernas allt större förväntningar på snabbare och smidigare förfaranden, genom att det uppnår huvudmålen i kommissionens strategi för ett digitalt Europa 2020, som ska säkerställa integriteten och resiliensen i EU:s datainfrastruktur och stödja användningen av teknik som kommer att göra verklig skillnad i människors vardag. Detta initiativ stöder också den digitala kompassen för EU:s digitala decennium, som kretsar kring fyra centrala punkter, varav en är digitaliseringen av offentliga tjänster (med det särskilda målet att 80 % av medborgarna ska använda en digital identitet senast 2030²¹). I den europeiska förklaringen om europeiska digitala rättigheter och principer²² åtog sig kommissionen och medlagstiftarna att säkerställa att människor som bor i EU erbjuds möjligheten att använda en tillgänglig, frivillig, säker och tillförlitlig digital identitet. Den föreslagna förordningen lever upp till detta åtagande.

Slutligen är initiativet och införandet av digitala resehandlingar i EU nära kopplat till den pågående utvecklingen med den europeiska digitala identiteten och den europeiska digitala identitetsplånboken²³. Digitala resehandlingar skulle kunna förvaras tillsammans med digitala körkort, recept och andra handlingar i EU:s digitala identitetsplånbok, och utgöra ett elektroniskt intyg som kan användas för andra ändamål än resor, t.ex. som en digital identitetshandling för transaktioner både på distans och personligen.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundas på artiklarna 77.2 b och d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

²⁰ Rådets förordning (EU) XXXX/XXXX av den XXX om utfärdande av och tekniska standarder för digitala resehandlingar baserade på identitetskort (EUT L [...], [...], s. [...], ELI: XXXX).

²¹ [EU:s digitala decennium: digitala mål för 2030 | Europeiska kommissionen \(europa.eu\)](#).

²² EUT C 23, 23.1.2023, s. 1.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1183 av den 11 april 2024 om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 vad gäller inrättandet av ett europeiskt ramverk för digital identitet (EUT L, 2024/1183, 30.4.2024).

Genom artikel 77.2 b i EUF-fördraget får EU befogenhet att besluta om åtgärder om kontroll av de personer som passerar de yttre gränserna. Genom artikel 77.2 d i EUF-fördraget får EU befogenhet att anta åtgärder för att stegvis upprätta ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna.

Dessa två bestämmelser utgör den lämpliga rättsliga grunden för att specificera åtgärderna för passage av de yttre gränserna och för att utveckla de standarder, även vad gäller digitala resehandlingar, som ska följas i samband med att det utförs in- och utresekontroller.

Vad gäller frågan om den lämpliga rättsliga grunden för att ändra EU:s passförordning²⁴ ansåg domstolen uttryckligen i målet Schwarz²⁵ att det var korrekt att anta EU:s passförordning enligt artikel 62.2 a i fördraget om Europeiska gemenskapen, föregångaren till artikel 77.2 b i EUF-fördraget, eftersom kontroller vid de yttre gränserna kräver att personer uppvisar handlingar som styrker deras identitet, oavsett om de är tredjelandsmedborgare eller EU-medborgare.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

EU:s nuvarande rättsliga ram tillåter inte att digitala lösningar används för att på distans kontrollera resehandlingars äkthet och integritet vid in- och utresekontroller. På grund av problemets karaktär kan inte medlemsstaterna själva ändamålsenligt införa ett enhetligt format för digitala resehandlingar baserade på fysiska resehandlingar med reglering på EU-nivå, och därmed underlätta gränsöverskridande rörlighet.

Åtgärder från EU skulle tillföra betydande mervärde när man tar itu med utmaningarna i fråga om säkerhet och underlättande av resor. Den nuvarande situationen påverkar säkerheten vid EU:s gränser men även de yttre gränsernas och hela Schengenområdets funktion. Även om de yttre gränserna och EU som helhet befinner sig under avsevärd press, skulle vi genom gemensamma EU-insatser kunna sätta in enhetliga åtgärder för att förbättra den integrerade gränsförvaltningen och nå en miniminivå av digital mognad bland alla EU:s medlemsstater.

De nödvändiga ändringarna av de relevanta delarna av Schengenregelverket (främst kodexen om Schengengränserna och EU:s passförordning) är endast möjliga på unionsnivå. På grund av omfattningen, effekterna och de förväntade konsekvenserna är det dessutom bara på EU-nivå som målen kan uppnås effektivt och ändamålsenligt.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen finns det ett behov av att säkerställa att en viss åtgärds art och intensitet motsvarar det identifierade problemet. De problem som tas upp i detta initiativ kräver lagstiftningsåtgärder på EU-nivå för att medlemsstaterna ska kunna ta itu med dem på lämpligt sätt.

I detta förslag till förordning föreskrivs införandet av digitala resehandlingar, baserade på fysiska resehandlingar, som resenärer om de så önskar kan använda för att genomgå in- och utresekontroller. Medlemsstaterna skulle vara skyldiga att låta resenärer använda digitala resehandlingar för att passera gränser så snart den EU-omfattande tekniska lösningen är klar

²⁴ Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, 29.12.2004, s. 1).

²⁵ Domstolens dom av den 17 oktober 2013, Michael Schwarz/Stadt Bochum, C-291/12.

att driftsättas. Före det datumet kan medlemsstaterna utveckla nationella lösningar för användningen av digitala resehandlingar vid sina yttre gränser.

Därför hjälper detta förslag till förordning medlemsstaterna att ta itu med problemen i samband med ökande resenärsvolymer, samtidigt som det säkerställer höga (högre) säkerhetsnivåer, med ökad bekvämlighet för enskilda resenärer. Initiativet kräver ingripanden i regelverk och teknik, men det är proportionerligt sett till målen och går inte utöver vad som är nödvändigt.

- **Val av instrument**

Målen med detta initiativ kan endast uppnås genom en lagstiftningsakt som inrättar en EU-omfattande teknisk lösning som är direkt tillämpbar utan att åtgärden behöver införlivas i de nationella rättsordningarna och som ändrar de befintliga bestämmelserna i förordningarna om in- och utresekontroller och resehandlingar.

Därför behövs det en rättsakt i form av en förordning som inrättar en enhetlig EU-applikation för att lämna in reseuppgifter och ändrar kodexen om Schengengränserna, EU:s passförordning och eu-Lisa-förordningen.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten hos befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt

- **Samråd med berörda parter**

Förberedelserna för detta initiativ innefattade en lång rad samråd med berörda parter, däribland

- medlemsstaternas nationella myndigheter (gränsmyndigheter, myndigheter som utfärdar resehandlingar, beslutsfattare),
- EU:s byråer, t.ex. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå (Frontex), Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa) och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA),
- internationella organisationer engagerade i internationellt resande,
- näringsliv och privatpersoner.

Det anordnades ett offentligt samråd som en del av konsekvensbedömningen. Det gjordes även en särskild Eurobarometerundersökning för att få ytterligare insikter i hur allmänheten i EU uppfattar användningen av digitala resehandlingar vid gränsöverskridande resor.

De flesta berörda parter uttryckte ett brett stöd för initiativet och betonade de förväntade fördelarna och bekvämligheten för både gränsmyndigheter och resenärer när resenärer kan använda digitala resehandlingar för att passera de yttre gränserna.

Att det behövs en enhetlig europeisk strategi så att resenärer ska kunna använda digitala resehandlingar för att passera de yttre gränserna bekräftades av det riktade samråd med nationella företrädare som genomfördes:

- 96 % ansåg att det är nödvändigt eller mycket nödvändigt med en enhetlig strategi i alla EU:s medlemsstater.

- 82 % ansåg att det är nödvändigt eller mycket nödvändigt med fullständigt integrerad förvaltning av gränser och verktyg för underlättande av resor inom EU (utan att lagstiftning och processer kopplade till gränsförvaltning överlappar varandra med operativ ineffektivitet som följd).

Trots konsekvenserna för de nationella systemen svarade 65 % av medlemsstaternas myndigheter att det bör vara obligatoriskt att godta digitala resehandlingar, och 71 % svarade att det bör vara obligatoriskt att möjliggöra användning av digitala resehandlingar för underlättande av resor.

Av de tillfrågade myndigheterna i medlemsstaterna föredrog 76 % att ha en gemensam applikation på EU-nivå för inlämning av reseuppgifter till gränsmyndigheterna. Samtliga uppgiftslämnare uppgav att det är mycket nödvändigt att säkerställa efterlevnad av de internationella standarderna (från Icao) om digitala resehandlingar.

Det offentliga samrådet väckte stort intresse, med närmare 7 000 svar totalt, framför allt från Tyskland, Österrike och Slovakien (med 58 %, 8 % respektive 8 % av svaren).

Åsikterna var i hög grad negativa om användningen av digitala resehandlingar och viljan att använda digitala resehandlingar när man passerar de yttre gränserna.

- Av uppgiftslämnarna ansåg 83 % att möjligheten att använda digitala resehandlingar inte var viktig eller inte viktig alls, medan 12 % uppgav att den var antingen mycket viktig eller viktig.
- När de tillfrågades om ifall digitala resehandlingar skulle kunna underlätta förfarandet för in- och utresekontroll, svarade 72 % nej.
- På samma sätt angav 58 % av uppgiftslämnarna att det inte alls skulle vara användbart att kunna använda digitala resehandlingar för andra administrativa förfaranden, och ytterligare 19 % angav att det inte skulle vara användbart.
- Endast 12 % av uppgiftslämnarna skulle överväga att använda en digital resehandling om den fanns tillgänglig, medan 6 % uppgav att de skulle överväga det under vissa förhållanden.

Som skäl till det bristande intresset för användningen lyfte uppgiftslämnarna främst fram dataskydds- och integritetsfrågor samt att de var allmänt nöjda med de nuvarande processerna.

Kommissionen fick också in ett betydande antal svar på det offentliga samrådet per post, alla i form av ett standardbrev, där endast adressen behövde läggas till. Möjligheten att det rörde sig om en riktad kampanj kunde inte uteslutas.

Den särskilda Eurobarometerundersökningen EBS 539²⁶ omfattade 26 358 intervjuer i de 27 EU-medlemsstaterna och gav ett annat resultat.

I undersökningen utforskades EU-medborgarnas åsikter och uppfattningar om resepolitiken i fråga om underlättade resor, däribland införande och användning av digitala resehandlingar. Två tredjedelar (67 %) av européerna hade en positiv uppfattning om digitala resehandlingar. Däremot hade en fjärdedel (26 %) av européerna en negativ åsikt om dem.

²⁶ Särskild Eurobarometerundersökning 539, *Digitalisation of travel documents and facilitation of travel*, september 2023, tillgänglig online: <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2967>.

Åsikterna var som mest positiva bland yngre, studenter, chefer och andra tjänstemän, personer som reser mycket och personer som har en positiv syn på EU i allmänhet.

Uppfattningarna var som minst positiva bland dem som har en negativ syn på EU, som inte reser och som hoppade av en heltidsutbildning vid 15 års ålder eller tidigare.

Icke desto mindre var 68 % av européerna för att använda digitala resehandlingar för resor utanför Schengenområdet, medan 28 % motsatte sig att använda dem till detta. Stödet bland äldre var lägre, men det var ändå 54 % av uppgiftslämnarna i åldern 55 år och uppåt, och 50 % av pensionärerna, som var för att använda digitala resehandlingar för resor utanför Schengen.

När det gäller farhågor ansåg nästan hälften (49 %) av européerna att programvarufel var det största orosmomentet vid användning av digitala resehandlingar. Farhågor om dataskydd, problem med enheterna och cyberangrepp togs också upp.

De positiva resultaten av Eurobarometerundersökningen är intressanta med tanke på den i hög grad negativa återkoppling som kom in vid det offentliga samrådet, även om man tar hänsyn till den större och mer representativa urvalsgruppen.

Den återkoppling som togs emot vid de olika samrådsverksamheterna har tagits i beaktande vid utarbetandet av detta initiativ, t.ex. genom att användningen av digitala resehandlingar har fått fortsätta ha en frivillig karaktär (i stället för att göra den obligatorisk för resenärerna), genom att det upprättats en enhetlig teknisk standard för digitala resehandlingar (i stället för att låta det vara upp till varje medlemsstat), genom att både EU-medborgare och tredjelandsmedborgare inkluderas i initiativets tillämpningsområde, samt genom valet av en gemensam EU-omfattande teknisk lösning för att lämna in digitala resehandlingar (i stället för att varje medlemsstat utvecklar sin egen) med höga säkerhetsstandarder.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen anlätade en extern konsult för att genomföra en studie om EU-initiativet om digitaliseringen av resehandlingar och underlättandet av resor, för att utveckla alternativ och bedöma deras effekter. Studien tjänade som underlag för utarbetandet av konsekvensbedömningsrapporten. Under studien insamlades synpunkter och sakkunskap från berörda parter i form av strategiska intervjuer, riktade samråd, ingående intervjuer och offentliga samråd. Som nämnts ovan genomfördes också en särskild Eurobarometerundersökning.

Tre medlemsstater (Finland, Kroatien och Nederländerna) genomför även EU-finansierade pilotverksamheter för att testa digitala resehandlingar för gränsöverskridande resor. De erfarenheter och resultat som hittills kommit in har också tagits i beaktande och återspeglas i konsekvensbedömningen och i detta förslag.

- **Konsekvensbedömning**

I linje med sin politik för bättre lagstiftning gjorde kommissionen en konsekvensbedömning²⁷ som nämnden för lagstiftningskontroll avgav ett positivt yttrande om den 15 december 2023²⁸. I konsekvensbedömningen bedömdes tre politiska alternativ, som vart och ett medförde

²⁷ SWD(2024) 671 final.

²⁸ SEC(2024) 670; Ares(2023)8616773.

lagstiftningsändringar då de alla krävde ändringar av EU:s befintliga regelverk, särskilt när det gällde resehandlingar och in- och utresekontroller. En ”icke-bindande” strategi uteslöts därför från början.

Varje politiskt alternativ hade vissa **gemensamma byggstenar**, däribland

- en övergångsperiod/tid för frivilligt genomförande tills EU:s tekniska lösning är klar,
- användning av en befintlig internationell teknisk standard,
- frivillig användning av digitala resehandlingar för resenärerna (vilket också bekräftades av det offentliga samrådet),
- en central EU-omfattande teknisk lösning för att skapa och lämna in digitala resehandlingar.

Den främsta skillnaden mellan de tre politiska alternativen gällde den **flexibilitetsnivå** som medlemsstaterna åtnjuter beträffande

- 1) att ge människor möjlighet att inneha digitala resehandlingar (eftersom det i vissa stater uttryckligen bara är myndigheterna som får ha åtkomst till uppgifter i resehandlingarnas chip),
- 2) att ge resenärer möjlighet att använda digitala resehandlingar för gränsöverskridande resor.

Politiskt alternativ 1

Detta skulle tillåta medlemsstaterna att göra digitala resehandlingar tillgängliga för resenärer och att underlätta in- och utresekontroller av personer med digitala resehandlingar.

Politiskt alternativ 2

Detta skulle tvinga medlemsstaterna att göra digitala resehandlingar tillgängliga för resenärer, och tillåta dem att genomföra åtgärder vid gränsövergångsställena för användningen av dessa handlingar.

Politiskt alternativ 3

Detta skulle tvinga medlemsstaterna att göra digitala resehandlingar tillgängliga för resenärer och att genomföra åtgärder vid gränsövergångsställena för användningen av dem. Det skulle undanröja rättsliga hinder för användningen av digitala resehandlingsuppgifter vid in- och utresekontroller och fastställa en enhetlig strategi för användningen av dem i alla medlemsstaterna.

Utifrån resultaten i konsekvensbedömningsrapporten **blev det rekommenderade alternativet slutligen alternativ 3**, efter den tid det tar att utveckla EU:s centrala tekniska lösning; en tid då medlemsstaterna skulle kunna välja att vara med som i alternativ 2, nämligen genom att

- a) göra det möjligt för EU-medborgare och tredjelandsmedborgare att härleda sina digitala resehandlingar från befintliga Icao-förenliga resehandlingar,
- b) göra det möjligt för dem att använda digitala resehandlingar för att passera yttre gränser i de medlemsstater som väljer att införa digitala resehandlingar innan EU:s centrala tekniska lösning tas i bruk,
- c) göra det möjligt för dem att använda digitala resehandlingar för att passera yttre gränser i alla medlemsstater, så snart den EU-omfattande tekniska lösningen är klar.

Det rekommenderade alternativet har på det hela taget den mest positiva effekten när det gäller att stödja målen att

- 1) öka säkerheten i Schengenområdet och effektiviteten i förvaltningen av dess yttre gränser,
- 2) erbjuda enskilda resenärer en smidigare gränspassage.

Detta beror främst på den dubbla skyldighet medlemsstaterna i slutändan får, dvs. att tillåta digitala resehandlingar för enskilda och att låta dem använda dem för att passera gränser, vilket leder till den högsta förväntade användningen av digitala resehandlingar bland alla de politiska alternativen. Alternativet är därför det som mest ändamålsenligt gör att myndigheterna kan utföra förhandskontroller och förhandsgodkänna resenärer samtidigt som det ger varje resenär (med en resehandling innehållande ett chip) möjlighet att välja.

Att standardisera de digitala resehandlingarna och deras användning för förvaltning av de yttre gränserna i alla medlemsstaterna skulle också medföra ytterligare fördelar. Det kan öka effektiviteten för transportörerna på frivillig basis, eftersom de skulle kunna införliva digitala resehandlingar i sina nuvarande arbetsflöden. Det möjliggör också ytterligare situationer då EU-medborgarna kan använda digitala resehandlingar, genom att det inrättas ett elektroniskt attribut för EU:s digitala identitetsplånbok som man kan använda för att t.ex. styrka sin identitet inom EU eller t.o.m. utanför, om tredjeländer godtar det.

Det rekommenderade alternativet medför endast en begränsad belastning på de nationella myndigheterna, och den uppvägs av åtgärdernas förväntade positiva effekt. Denna består i att in- och utresekontrollerna görs mer ändamålsenliga och effektiva, vilket även gör att resurserna kan utnyttjas bättre på lokal nivå så att de t.ex. kan fokuseras på riskanalyser, patrullering och andra uppgifter. Det rekommenderade alternativet består främst i att förbättra befintliga bestämmelser i stället för att skapa nya skyldigheter, särskilt genom att möjliggöra in- och utresekontroller före ankomst och förhandsgodkännande av passagerare innan de anländer till gränsövergångsstället. De slutliga fördelarna beror på i hur hög grad digitala resehandlingar börjar användas; ytterligare information och scenariobaserade utvärderingar finns i konsekvensbedömningsrapporten.

Skyldigheten att göra det möjligt för resenärer att använda digitala resehandlingar för passager av yttre gränser skulle medföra i synnerhet en börda: att bygga en teknisk integrationslösning som gör att den digitala resehandlingen kan behandlas i nationella gränsförvaltningssystem.

Eftersom Icaos standard för digitala resehandlingar liknar de befintliga resehandlingarna bör det inte bli överväldigande komplicerat eller dyrt att integrera denna standard. De medlemsstater som deltar i pilotprojekten för digitala resehandlingar har uppskattat att en sådan integration kostar mellan 300 000 och 700 000 euro per land. Dessutom kan serverkapaciteten behöva utökas, beroende på land och de exakta gränsövergångsställena, vilket kan kosta upp till 250 000 euro per land.

För att ta hänsyn till förändringar i de nationella strukturerna och skillnader i teknisk mognad och kapacitet samt möjliggöra rimliga allmänna omkostnader, uppskattas det att det krävs i genomsnitt två miljoner euro per medlemsstat för att börja använda digitala resehandlingar vid deras yttre gränser.

Kostnaderna för EU-institutionerna är begränsade till eu-Lisas kostnader för att utveckla, driva och underhålla det centrala EU-systemet för att härleda en digital resehandling från en befintlig fysisk resehandling och för att lämna in denna digitala resehandling (tillsammans med nödvändiga reseuppgifter) till den ansvariga myndigheten. eu-Lisa har uppskattat

engångskostnaderna för att utveckla och driva en sådan applikation till 55,6 miljoner euro (till 2030) och en årlig kostnad på 6,2 miljoner euro per år för dess underhåll från och med 2030.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Enligt kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet) bör alla initiativ som syftar till att ändra befintlig EU-lagstiftning ha som mål att förenkla och uppnå fastställda politiska mål på ett effektivare sätt (det vill säga genom att minska onödiga regleringskostnader). Även om detta förslag till förordning inte har ingått i Refit-systemet kommer det att minska de nationella myndigheternas övergripande administrativa kostnader för in- och utresekontroller, vilket framgår av konsekvensbedömningen.

Det finns inga direkta konsekvenser för små och medelstora företag. Trots tidsbesparingar för resenärer, inklusive affärsresande, är eventuella indirekta konsekvenser för de små och medelstora företag på vilkas vägnar dessa personer kan tänkas resa alltför avlägsna för att mäta och som mest försumbara.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag påverkar på ett positivt sätt den grundläggande rätten till fri rörlighet och vistelse enligt artikel 45 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, genom att personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet får möjlighet att skapa en digital resehandling baserad på sitt fysiska pass, vilket kommer att göra det lättare för dem att utöva denna rätt.

Förslaget har begränsad inverkan på skyddet av andra grundläggande rättigheter.

Vad gäller skyddet av personuppgifter behandlar gränsmyndigheterna redan personuppgifter för alla personer som passerar de yttre gränserna, och det gör även de myndigheter som ansvarar för att utfärda resehandlingar. Mängden och kategorierna av personuppgifter, såsom de för närvarande behandlas inom områdena gränskontroll och utfärdande av handlingar enligt unionsrätten och nationell rätt, påverkas inte av detta förslag.

Endast tidsaspekten (dvs. tidpunkten då uppgifterna behandlas) ändras, eftersom gränsmyndigheterna i förväg skulle kunna utföra de flesta av de kontroller som i nuläget utförs när resenären anländer till gränsövergångsstället. Om en resenär använder EU:s digitala reseapplikation för att skapa sin digitala resehandling baserad på sin befintliga fysiska resehandling, skulle en kontroll av resenärens identitet göras automatiskt av applikationen utöver identitetskontrollen vid det fysiska gränsövergångsstället.

Å andra sidan kommer uppgifternas kvalitet att förbättras om resenärerna kan använda digitala resehandlingar för reseändamål, i stället för att själv manuellt ange uppgifter, där det kan uppstå fel och följderna i slutändan kan bli längre behandlingstid, sanktionsavgifter eller till och med nekad inresa.

Även om det används en central EU-omfattande teknisk lösning för att skapa och lämna in digitala resehandlingar baserade på EU-pass eller pass som utfärdats av tredjeländer, skulle den digitala resehandlingen inte lagras centralt. Förslaget innehåller inga planer på att skapa en ny databas. Så snart den digitala resehandlingen har skapats/härletts från en befintlig resehandling, blir den lagrad på innehavarens mobila enhet. De registrerade har därför fortfarande kontroll över sina egna uppgifter och väljer om och när de ska använda dem. Om personen väljer att använda dem för en förhandskontroll och underlättad resa kan personen, via den applikation som utvecklas och drivs av eu-Lisa, lämna in dem till de ansvariga myndigheterna.

Lämpliga skyddsåtgärder, såsom kryptering av personuppgifter och cybersäkerhetsåtgärder, bör användas av eu-Lisa och de nationella myndigheterna för att förhindra dataläckor och personuppgiftsincidenter och som skydd mot cyberattacker och programvara som körs automatiskt.

För att använda de digitala resehandlingarna måste den digitala resehandling som användaren lämnar in lagras tillfälligt i en lokal databas i den ansvariga medlemsstaten. Den tillfälliga databasen/galleriet fylls då i med de ansiktsbilder som finns i de inlämnade digitala resehandlingarna. Detta är nödvändigt för att biometriskt matcha resenären mot den inlämnade digitala resehandlingen när resenären kommer till gränsövergångsstället.

Detta innebär en en-till-få-matchning i syfte att kontrollera personens identitet, i motsats till den biometriska en-till-många-matchning som krävs för att identifiera en enskild person. När in- och utresekontrollen har utförts bör uppgifterna raderas från den tillfälliga databasen – på samma sätt som för närvarande sker vid inläsning av chipuppgifter från fysiska resehandlingar under in- och utresekontroller.

Eftersom det skulle vara frivilligt för resenärer att använda digitala resehandlingar, skulle resenärerna, förutom den rättsliga grunden enligt både EU-rätten och nationell rätt för behandling av resenärers personuppgifter för in- och utresekontroller, aktivt få samtycka till att deras uppgifter behandlas och deras digitala resehandling tillfälligt lagras i den lokala databasen. De kan när som helst återkalla sitt samtycke utan att det påverkar deras rätt till gränsöverskridande resor.

Även om EU-resehandlingar och vissa resehandlingar från tredjeländer innehåller innehavarens fingeravtrycksuppgifter, är fingeravtryck uteslutna från innehållet i digitala resehandlingar. Detta är i linje med den tekniska specifikationen för Icaos standard för digitala resehandlingar.

När det gäller konsekvenser för andra grundläggande rättigheter än rätten till integritet och skyddet av personuppgifter, skulle förslaget inte påverka skyddet av de grundläggande rättigheterna negativt. Eftersom det är frivilligt att använda digitala resehandlingar respekteras principerna om icke-diskriminering och inkludering.

Alla eventuella negativa följder i samband med användningen av digitala resehandlingar, t.ex. när det leder till nekad inresa, personuppgiftsincidenter eller olaglig användning, skulle omfattas av befintliga och tillämpliga rättsmedel enligt EU-rätten och nationell rätt.

Detta förslag är förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som fastställs i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag skulle påverka eu-Lisas budget- och personalbehov och främst ge upphov till engångskostnader för medlemsstaternas gränsmyndigheter.

För eu-Lisa beräknas att det behövs en ytterligare budget på cirka 49,5 miljoner euro (6 miljoner euro inom ramen för den nuvarande sjuåriga EU-budgeten, den fleråriga budgetramen) och personal i form av 20 heltidsekvivalenter för att utveckla EU:s digitala reseapplikation och för att eu-Lisa ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med eu-Lisa-förordningen och detta förslag.

Dessa kostnader och heltidsekvivalenter täcker all verksamhet: förberedande verksamhet, inköp av programvara och maskinvara, analys och utformning, utveckling och testning, förberedelser av datacentraler, licenskostnader, drift och underhåll.

Även om det för medlemsstaterna inte är möjligt att exakt fastställa kostnaderna i samband med genomförandet av detta förslag, uppskattas engångsinvesteringarna för varje land till cirka två miljoner euro. Detta inbegriper

- att öka server- och lagringskapaciteten för att tillfälligt lagra digitala resehandlingar som resenärer lämnat in (250 000 euro),
- att utveckla säker anslutning till reseuppgiftsroutern, för att möjliggöra integrering i befintliga nationella gränsförvaltningssystem (300 000–700 000 euro),
- att uppgradera eller köpa in maskinvara för att behandla digitala resehandlingar och få stöd för ansiktsigenkänning, samt utbilda personal (30 000 euro).

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att säkerställa att nödvändiga arrangemang har införts för att övervaka de föreslagna åtgärdernas funktion och för att utvärdera dem i förhållande till de viktigaste politiska målen. Fem år efter det att den föreslagna förordningen har börjat tillämpas och EU:s digitala reseapplikation som ska utvecklas och drivas av eu-Lisa har tagits i bruk, kommer kommissionen att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av genomförandet av förordningen och dess mervärde, däribland eventuella direkta eller indirekta konsekvenser för relevanta grundläggande rättigheter.

Eftersom det blir obligatoriskt för de behöriga myndigheterna att tillåta resenärer att använda digitala resehandlingar för gränsöverskridande resor när EU:s gemensamma tekniska lösning väl är i bruk, kommer det att ge en heltäckande bild av resenärernas användning av digitala resehandlingar, deras mervärde i form av ökad säkerhet och enklare resor samt eventuella avigsidor.

Genom eu-Lisas insamling av statistik kommer kommissionen dessutom att få tillförlitliga data om användarvolymerna, resvanorna och annan användbar information för att vidareutveckla processerna till nytta för både resenärerna och medlemsstaternas myndigheter.

Den praktiska handledningen för gränsbevakningspersonal²⁹ bör uppdateras så att den behandlar förändringarna i den rättsliga ramen och ger relevanta riktlinjer/rekommendationer till de nationella myndigheterna om hur digitala resehandlingar hanteras i samband med förvaltningen av de yttre gränserna.

²⁹ Bilaga till kommissionens rekommendation om inrättande av en gemensam ”Praktisk handledning för gränsbevakningspersonal” (Schengenhandboken) som medlemsstaternas behöriga myndigheter ska använda när de utför personkontroller vid gränserna och om ersättande av rekommendation (C(2019) 7131 final).

Slutligen kommer genomförandet av åtgärderna enligt detta förslag, däribland dataskyddsaspekterna, att övervakas och utvärderas inom ramen för Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism³⁰.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 fastställs inrättandet av en applikation för elektronisk inlämning av reseuppgifter (*EU:s digitala reseapplikation*), dess innehåll och tillämpningsområde.

I artikel 2 definieras de olika begrepp som används i denna förordning.

I artikel 3 fastställs den allmänna strukturen för EU:s digitala reseapplikation, inklusive syftet med var och en av dess tekniska komponenter.

I artikel 4 tillhandahålls de allmänna reglerna för hur digitala resehandlingar skapas och används i EU:s digitala reseapplikation, däribland regler för möjligheten att använda tidigare skapade digitala resehandlingar som kan finnas lagrade i personens europeiska digitala identitetsplånbok.

I artikel 5 fastställs de reseuppgifter som resenärer kan lämna in genom EU:s digitala reseapplikation till gränsmyndigheten. Utöver den digitala resehandlingen behövs uppgifter som stöd för in- och utresekontrollen och förhandsgodkännandet.

I artikel 6 fastställs reglerna för att lämna in reseuppgifter till de ansvariga gränsmyndigheterna samt de nödvändiga arrangemangen för när medlemsstaterna utser och anmäler ansvariga myndigheter.

I artikel 7 fastställs reglerna för behandlingen av personuppgifter och den personuppgiftsansvariges och personuppgiftsbiträdets funktioner vid behandlingen av de personuppgifter som lämnas in genom EU:s digitala reseapplikation.

I artikel 8 fastställs reglerna för utvecklingen, driften och underhållet av EU:s digitala reseapplikation och de därav följande skyldigheterna för eu-Lisa.

I artikel 9 fastställs medlemsstaternas skyldigheter när det gäller att säkerställa att de kan ta emot uppgifter som lämnas genom EU:s digitala reseapplikation.

I artikel 10 föreskrivs en informationskampanj för att informera allmänheten om digitala resehandlingar och användningen av EU:s digitala reseapplikation.

I artikel 11 fastställs reglerna för eu-Lisas och medlemsstaternas kostnader i samband med deras skyldigheter enligt artikel 8 respektive 9.

Artikel 12 innehåller bestämmelser om ändring av förordning (EG) nr 2252/2004 för att fastställa den tekniska standarden för digitala resehandlingar och sökandes möjlighet att begära en sådan handling.

Artikel 13 innehåller bestämmelser om ändring av förordning (EU) 2016/399 beträffande utförandet av in- och utresekontroller samt vidare användning av självbetjäningssystem och EU:s digitala reseapplikation för dessa ändamål.

³⁰ Rådets förordning (EU) 2022/922 av den 9 juni 2022 om inrättande och användning av en utvärderings- och övervakningsmekanism för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av förordning (EU) nr 1053/2013 (EUT L 160, 15.6.2022, s. 1).

I artikel 14 fastställs ändringarna av förordning (EU) 2018/1726 vad gäller eu-Lisas uppgifter med avseende på EU:s digitala reseapplikation.

Artiklarna 15–20 innehåller slutbestämmelserna i denna förordning, beträffande antagandet av genomförandeakter, övervakningen och utvärderingen av förordningen samt dess ikraftträdande och tillämplighet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en applikation för elektronisk inlämning av reseuppgifter (*EU:s digitala reseapplikation*) och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/399 och (EU) 2018/1726 samt rådets förordning (EG) nr 2252/2004 vad gäller användningen av digitala resehandlingar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Genomförandet av ändamålsenliga och effektiva in- och utresekontroller vid de yttre gränserna bidrar till att området utan kontroll vid de inre gränserna (*Schengenområdet*) fungerar väl, och till att unionens inre säkerhet är tryggad. Att ett lagringsmedium (chip) ingår i de resehandlingar som medlemsstaterna utfärdar, med en ansiktsbild av innehavaren, vilket infördes genom rådets förordning (EG) nr 2252/2004³¹ och förordning (EU) 2019/1157³², och att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006³³ har trätt i kraft, har avsevärt bidragit till höga säkerhetsstandarder och en stark förvaltning av de yttre gränserna. In- och utresekontroller som utförs i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399³⁴ syftar till att på ett tillförlitligt sätt identifiera resenärer, förebygga hot mot medlemsstaternas inre

³¹ Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, 29.12.2004, s. 1).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1157 av den 20 juni 2019 om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet (EUT L 188, 12.7.2019, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1157/oj>).

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

säkerhet, allmänna ordning, folkhälsa och internationella förbindelser samt bekämpa irreguljär migration samtidigt som grundläggande rättigheter respekteras.

- (2) Med det nuvarande beroendet av fysiska resehandlingar och fysisk interaktion för att granska resehandlingar och utföra in- och utresekontroller, kan medlemsstaternas gränsmyndigheter inte på distans kontrollera resehandlingars äkthet och integritet och utföra relevanta kontroller mot databaser innan resenärerna anländer till det fysiska gränsövergångsstället, med undantag för flygpassagerare, där förhandsinformation om passagerarna har överförts och behandlats. Mot bakgrund av det ökande flödet av resenärer över Schengenområdets yttre gränser och idrifttagandet av det in- och utresesystem som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226³⁵, och som kommer att kräva att tredjelandsmedborgare som omfattas av systemet tillhandahåller ytterligare uppgifter som en del av in- och utresekontrollerna, är det viktigt att gränsmyndigheterna får möjlighet att använda säkra tekniska lösningar för att utföra relevanta kontroller innan resenärerna anländer till gränsövergångsställena.
- (3) Den befintliga rättsliga ramen för resehandlingar och in- och utresekontroller, som framför allt utgörs av förordningarna (EG) nr 2252/2004, (EU) XXXX/XXXX³⁶[COM(2024) 316 final] och (EU) 2016/399, tillåter inte att uppgifter i resehandlingarnas lagringsmedium används för att utföra sådana in- och utresekontroller på förhand och förhandsgodkänna resenärer eller använda dessa uppgifter för andra ändamål. Efter den senaste tidens utveckling på internationell nivå, närmare bestämt inom ramen för det standardiseringsarbete som utförts av Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao), och beträffande ansiktsgenkänningens kapacitet och tillförlitlighet, är denna teknik tillgänglig och svarar mot kraven på att underlätta gränsöverskridande resor och samtidigt säkerställa en hög säkerhetsnivå med full respekt för de grundläggande rättigheterna, inbegripet rätten till integritet och skydd av personuppgifter.
- (4) Därför bör den befintliga rättsliga ramen uppdateras så att det säkerställs att både resenärer och gränsmyndigheter kan dra nytta av mer ändamålsenliga och effektiva in- och utresekontroller med hjälp av så kallade digitala resehandlingar, dvs. en digital återgivning av personens identitet som härleds från den information som finns lagrad i resehandlingens (dvs. pass eller EU-identitetskort) lagringsmedium (chip) och som kan valideras, vilket i slutändan leder till kortare väntetider och behandlingstider vid gränsövergångsställena och förbättrar myndigheternas förmåga att förhandsgranska resenärer, planera och hantera resurser och fokusera på resenärer med högre risk.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20, ELI...).

³⁶ Rådets förordning (EU) XXXX/XXXX av den XXX om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och säkrare uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet (EUT L XX, XXX, s. X, ELI XXX).

- (5) För att uppnå sina mål bör förordningen omfatta personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten samt tredjelandsmedborgare.
- (6) För att uppnå ett enhetligt tillvägagångssätt på unionsnivå och maximera vinsterna i fråga om underlättande av resor och stordriftsfördelar bör det inrättas en gemensam teknisk lösning för inlämning av elektroniska reseuppgifter, i stället för att varje medlemsstat utvecklar sin egen. Denna applikation för elektronisk inlämning av reseuppgifter (*EU:s digitala reseapplikation*) bör bestå av en användarvänlig mobilapplikation, en backendtjänst för validering som kan verifiera resehandlingars äkthet och integritet och matcha användarens ansiktsbild med den bild som lagras i resehandlingens chip och en teknisk komponent för säker överföring av reseuppgifter från applikationen till den mottagande myndigheten (*reseuppgiftsrouter*). På längre sikt bör EU:s digitala reseapplikation utvecklas med nya funktioner i syfte att inrätta en applikation som är en heltäckande gemensam kontaktpunkt på unionsnivå, till stöd för förvaltning av de yttre gränserna.
- (7) I EU:s digitala reseapplikation bör resenärerna också ha möjlighet att skapa en digital resehandling för en- eller flergångsansvändning och hämta en redan skapad digital resehandling. Av säkerhetsskäl och för att bekämpa identitetsbedrägeri bör backendtjänsten för validering i EU:s digitala reseapplikation kunna kontrollera den fysiska resehandlingens äkthet och integritet innan den digitala resehandlingen skapas, och kontrollera att användaren är den legitima innehavaren av den fysiska resehandlingen genom att jämföra den ansiktsbild som finns lagrad i chipet med användarens ansiktsbild i realtid. Digitala resehandlingar som ska användas flera gånger bör kunna lagras i användarens europeiska digitala identitetsplånbok, som överensstämmer med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014³⁷. Personer som inte har någon europeisk digital identitetsplånbok i enlighet med den förordningen bör kunna lagra sin digitala resehandling lokalt i mobilapplikationen.
- (8) För att underlätta genomförandet av in- och utresekontroller på förhand av personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten, när dessa är tillämpliga på dem, och förhandsgodkännandet av tredjelandsmedborgare, bör resenärer som använder digitala resehandlingar också ange vissa relevanta reseuppgifter, såsom den avsedda tidpunkten för gränspassagen och den medlemsstat där den yttre gränsen passeras. Sådana uppgifter bör begränsas till vad som är nödvändigt för att utföra in- och utresekontrollen, inbegripet för att underlätta kontrollen av att inresevillkoren är uppfyllda.
- (9) Reseuppgiftsroutern bör överföra de reseuppgifter som resenären lämnar till gränsmyndigheterna för in- och utresekontrollen på förhand och för förhandsgodkännandet. Följaktligen bör medlemsstaterna vara skyldiga att utse de gränsmyndigheter som har behörighet att ta emot sådana uppgifter.
- (10) Skapandet, inlämningen och användningen av digitala resehandlingar i syfte att utföra in- och utresekontroller påverkar rätten till integritet och skyddet av personuppgifter.

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

För att fullständigt respektera resenärers grundläggande rättigheter bör det ha införts lämpliga gränser och skyddsåtgärder. Alla uppgifter som resenärer lämnar till gränsmyndigheter inför resan, och i synnerhet personuppgifter, bör vara begränsade till vad som är nödvändigt och proportionerligt i förhållande till de mål att öka säkerheten, underlätta resor och säkerställa ett välfungerande Schengenområde som eftersträvas genom denna förordning. Det bör garanteras att behandlingen av uppgifter i enlighet med denna förordning inte leder till någon form av diskriminering. Inga personuppgifter bör lagras på EU-nivå längre än vad som är nödvändigt för inlämningen av dem till gränsmyndigheten.

- (11) Resenärer bör fritt kunna välja om de använder en digital resehandling eller en fysisk resehandling för att genomgå in- och utresekontroller, och bör när som helst kunna återkalla sitt samtycke till behandlingen av deras personuppgifter utan att detta påverkar rätten att passera de yttre gränserna. All behandling av personuppgifter i enlighet med denna förordning bör ske i överensstämmelse med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679³⁸ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725³⁹, inom deras respektive tillämpningsområde.
- (12) För att säkerställa efterlevnad av den grundläggande rätten till integritet och skydd av personuppgifter, och för att främja rättslig klarhet, bör den personuppgiftsansvarige och personuppgiftsbiträdet identifieras. För att säkerställa tillfredsställande skyddsåtgärder och säkerhet bör all kommunikation mellan reseuppgiftsroutern och den behöriga myndigheten skyddas med hjälp av kraftfulla krypteringsmetoder så att eventuella personuppgiftsincidenter inte innebär att uppgifter som kan spåras till en person röjs. Medlemsstaterna bör också tillhandahålla lämplig utbildning, som omfattar datasäkerhet och dataskydd, till gränsmyndigheterna innan de får behandla uppgifter som överförs genom EU:s digitala reseapplikation.
- (13) Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726⁴⁰, bör ha ansvaret för att utveckla och underhålla EU:s digitala reseapplikation. Följaktligen bör eu-Lisa sätta in de nödvändiga åtgärderna för den operativa förvaltningen av EU:s digitala reseapplikation, däribland för systemets utveckling, övervakning och rapportering. Innan EU:s digitala reseapplikation tas i drift bör eu-Lisa i samarbete med de berörda

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), om ändring av förordning (EG) nr 1987/2006 och rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av förordning (EU) nr 1077/2011 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 99).

myndigheterna utföra ett test i enlighet med de tekniska specifikationerna. eu-Lisa bör även samla in statistik om användningen av EU:s digitala reseapplikation.

- (14) eu-Lisa bör ansvara för övergripande utveckling, drift och underhåll av EU:s digitala reseapplikation, inbegripet den reseuppgiftsroutern som överför reseuppgifterna till de behöriga myndigheterna, medan varje medlemsstat bör ansvara för att på nationell nivå säkerställa en säker anslutning i sitt nationella system för att ta emot reseuppgifterna, inbegripet utveckling, drift och underhåll av denna anslutning. Medlemsstaterna bör även vara ansvariga för att förvalta och arrangera åtkomst till reseuppgifterna för vederbörligen bemyndigad personal vid gränsmyndigheterna.
- (15) För att öka allmänhetens kännedom om digitala resehandlingar och främja användningen av dem bör kommissionen, tillsammans med eu-Lisa, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och nationella gränsmyndigheter, genomföra informationskampanjer om målen med EU:s digitala reseapplikation, hur den används och andra viktiga aspekter, bland annat avseende dataskydd och datasäkerhet.
- (16) Med tanke på de unionsintressen som står på spel bör eu-Lisas omkostnader för att utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning och förordning (EU) 2018/1726 med avseende på utveckling, drift, underhåll och övergripande förvaltning av EU:s digitala reseapplikation täckas av unionens budget. Medlemsstaterna bör förbli ansvariga för sina kostnader på nationell nivå för att utveckla, driva och underhålla den säkra anslutningen för att ta emot de reseuppgifter som överförs via reseuppgiftsroutern.
- (17) eu-Lisa bör regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur utformningen och utvecklingen av EU:s digitala reseapplikation fortskrider, däribland sett till kostnader, ekonomiska konsekvenser och eventuella tekniska problem och risker som kan uppstå. En separat rapport bör skickas till Europaparlamentet och rådet så snart EU:s digitala reseapplikation är färdigutvecklad.
- (18) Eftersom EU:s digitala reseapplikation bör utformas, utvecklas, hysas och tekniskt förvaltas av eu-Lisa, är det nödvändigt att ändra förordning (EU) 2018/1726 genom att lägga till de nödvändiga uppgifterna.
- (19) För att fastställa unionens standardspecifikation för digitala resehandlingar baserade på fysiska resehandlingar är det nödvändigt att ändra förordning (EG) nr 2252/2004. För att öka användningen av digitala resehandlingar bör sökande, när de ansöker om eller förnyar en resehandling, ha möjlighet att begära att den behöriga myndigheten, tillsammans med den fysiska handlingen, utfärdar en motsvarande digital resehandling. Innehavare av giltiga resehandlingar bör också kunna skapa en digital resehandling baserad på deras befintliga fysiska resehandling. De digitala resehandlingarna bör också kunna lagras i den europeiska digitala identitetsplånboken.
- (20) För att säkerställa ett konsekvent arbetssätt på internationell nivå och global interoperabilitet för digitala resehandlingar, bör den uppdaterade rättsliga ramen så långt som möjligt bygga på de relevanta internationella standarder och metoder som överenskommit inom ramen för Icao.
- (21) Att använda digitala resehandlingar bör vara frivilligt för resenärer, men för att uppnå målen att öka säkerheten i hela Schengenområdet, underlätta resor och uppnå en miniminivå av digital mognad bland alla medlemsstater på gränsförvaltningsområdet, bör alla medlemsstater vara förpliktade att göra det möjligt för resenärer att använda digitala resehandlingar för att passera de yttre gränserna när EU:s digitala reseapplikation väl är i drift. Innan dess kan medlemsstaterna utveckla nationella

lösningar för användningen av digitala resehandlingar, i enlighet med det enhetliga formatet, vid in- och utresekontroller.

- (22) För att ytterligare påskynda processerna och minska den totala tid som går åt vid gränsövergångsställena, bör tredjelandsmedborgare som omfattas av in- och utresesystemet tillåtas att använda EU:s digitala reseapplikation för att förhandsregistrera vissa uppgifter som krävs för gränspassagen. Som ett alternativ till att hänvisa tredjelandsmedborgare vars uppgifter ännu inte registrerats i in- och utresesystemet till en gränskontrolltjänsteman för fysisk identitetskontroll bör medlemsstaterna tillåtas att använda ändamålsenliga och proportionella tekniska åtgärder, däribland självbetjäningssystem och elektroniska spärrar, för identitetskontroll förutsatt att de fysiska kontrollerna utförs slumpmässigt och att den alternativa kontrollen inte enbart bygger på EU:s digitala reseapplikation.
- (23) Fem år efter det att EU:s digitala reseapplikation först tagits i drift bör kommissionen göra en utvärdering av applikationen och dess användning samt utarbeta en rapport, inklusive rekommendationer, som ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet, Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. I utvärderingen och rapporten bör det beaktas hur väl målen i denna förordning har uppnåtts och hur de grundläggande rättigheterna eventuellt har påverkats.
- (24) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, när det gäller den tekniska standarden för digitala resehandlingar, den tekniska utformningen och de tekniska specifikationerna för EU:s digitala reseapplikation och testningen av den, insamlingen av statistik samt driftsstarten för EU:s digitala reseapplikation och hur kontroller görs av resehandlingar och digitala resehandlingar, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁴¹.
- (25) Denna förordning bör inte påverka möjligheten att i unionsrätten eller nationell rätt tillåta användning av digitala resehandlingar för andra ändamål än att utföra in- och utresekontroller, förutsatt att sådan nationell rätt är förenlig med unionsrätten.
- (26) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att öka säkerheten och underlätta resor inom ramen för förvaltningen av de yttre gränserna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras inneboende gränsöverskridande karaktär, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (27) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

- (28) Denna förordning utgör inte en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁴². Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (29) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁴³, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG⁴⁴.
- (30) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁴⁵, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁴⁶.
- (31) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁴⁷, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU⁴⁸.

⁴² Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁴³ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁴⁴ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁴⁵ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁴⁶ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁴⁷ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁴⁸ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (32) När det gäller Cypern utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt.
- (33) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [XX]⁴⁹.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas en applikation för elektronisk inlämning av reseuppgifter (*EU:s digitala reseapplikation*) för
 - (a) skapande av digitala resehandlingar enligt definitionen i artikel 2.31 i förordning (EU) 2016/399,
 - (b) inmatning av egenangivna reseuppgifter,
 - (c) säker inlämning av digitala resehandlingar och de egenangivna reseuppgifterna till den behöriga myndigheten i syfte att underlätta resor och utföra in- och utresekontroller av personer i enlighet med artikel 8.2g och 8.3 j i förordning (EU) 2016/399.
2. I denna förordning fastställs de villkor enligt vilka EU:s digitala reseapplikation ska utvecklas, drivas och underhållas.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *in- och utresekontroller*: kontroller enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EU) 2016/399.
- (b) *personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten*: de personer som avses i definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) 2016/399.
- (c) *tredjelandsmedborgare*: de personer som avses i definitionen i artikel 2.6 i förordning (EU) 2016/399.
- (d) *reseuppgiftsruter*: den tekniska komponent som avses i artikel 5.

Artikel 3

Allmän struktur för EU:s digitala reseapplikation

EU:s digitala reseapplikation ska utgöras av

⁴⁹ [EUT C ...].

- (a) en mobilapplikation där det går att skapa digitala resehandlingar för användning en eller flera gånger och mata in egenangivna reseuppgifter,
- (b) en backendtjänst för validering, som säkerställer bekräftelse av äktheten och integriteten hos uppgifterna i chipet eller den digitala resehandlingen med hjälp av tillgängliga certifikat och, i tillämpliga fall, matchning av den ansiktsbild som tas av användaren mot den fysiska resehandlingen eller den digitala resehandlingen,
- (c) en reseuppgiftsrouter, som ska säkerställa säker och krypterad kommunikation mellan mobilapplikationen och den mottagande myndigheten.

Artikel 4

Skapande och användning av digitala resehandlingar

1. Personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten och innehar någon av följande resehandlingar får använda EU:s digitala reseapplikation för att skapa en digital resehandling baserad på denna resehandling för användning en eller flera gånger:
 - (a) En resehandling utfärdad i enlighet med förordning (EG) nr 2252/2004.
 - (b) Ett identitetskort utfärdat i enlighet med förordning (EU) XXXX/XXXX [COM(2024) 316 final].
 - (c) En resehandling som innehåller samma uppgifter och som är baserad på tekniska specifikationer som är kompatibla med dem som föreskrivs i förordning (EG) nr 2252/2004 och gör det möjligt att kontrollera dess äkthet, giltighet och integritet.
2. EU:s digitala reseapplikation ska ge möjlighet att lagra en digital resehandling för flergångsansvändning i den europeiska digitala identitetsplånboken, för vilken bestämmelser fastställs i förordning (EU) nr 910/2014.
3. EU:s digitala reseapplikation ska kunna hämta
 - (a) en digital resehandling som tidigare utfärdats eller skapats i enlighet med artikel 1.1a i förordning (EG) nr 2252/2004 eller artikel 2 i förordning (EU) XXXX/XXXX⁵⁰ [COM(2024) 671 final],
 - (b) en digital resehandling som skapats i enlighet med punkt 1 i denna artikel.
4. Tredjelandssmedborgare som innehar en resehandling som innehåller ett lagringsmedium får, under förutsättning att det finns giltiga certifikat som krävs för att kontrollera dess äkthet, använda EU:s digitala reseapplikation för att skapa en digital resehandling för engångs- eller flergångsansvändning.
5. Innan en digital resehandling skapas i enlighet med punkterna 1 och 4 ska EU:s digitala reseapplikation verifiera integriteten och äktheten hos resehandlingens

⁵⁰ Rådets förordning (EU) XXXX/XXXX av den XXX om utfärdande av och tekniska standarder för digitala resehandlingar baserade på identitetskort (EUT L [...], [...], s. [...], ELI: XXXX).

lagringsmedium och matcha ansiktsbilden på den person som vill skapa den digitala resehandlingen mot den ansiktsbild som lagras på lagringsmediet.

6. För personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten och tredjelandsmedborgare ska det vara frivilligt och grundat på samtycke att använda EU:s digitala reseapplikation och att skapa och använda digitala resehandlingar.
7. Digitala resehandlingar som skapas i enlighet med denna artikel ska inte innefatta innehavarens fingeravtryck.

Artikel 5

Reseuppgifter som resenärer ska lämna in

1. Reseuppgifterna ska utgöras av följande uppgifter om varje resenär:
 - (a) En digital resehandling enligt definitionen i artikel 2.31 i förordning (EU) 2016/399.
 - (b) Avsedd dag och tid för ankomst eller avresa.
 - (c) Den medlemsstat där den yttre gränsen passeras.
2. Reseuppgifterna kan i tillämpliga fall även utgöras av följande information om varje resenär:
 - (a) Flygningens linjenummer, kryssningslinjens registreringsnummer, fartygets identifieringsnummer och fordonets registreringsnummer.
 - (b) Dokument som styrker syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen enligt kravet i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399.
3. Reseuppgifter ska i varje enskilt fall vara begränsade till vad som är nödvändigt för att utföra in- och utresekontroller i enlighet med förordning (EU) 2016/399.

Artikel 6

Överföring av reseuppgifter till de behöriga gränsmyndigheterna

1. Reseuppgiftsroutern ska överföra de reseuppgifter som lämnas av resenären till den behöriga gränsmyndigheten i enlighet med de tekniska specifikationer som antagits i enlighet med artikel 16.1 a.
2. Medlemsstaterna ska utse de behöriga gränsmyndigheter som har behörighet att ta emot de reseuppgifter som överförs till dem från reseuppgiftsroutern i enlighet med denna förordning. De ska senast den [idrifttagandet av EU:s digitala reseapplikation] till eu-Lisa anmäla de behöriga gränsmyndigheternas namn och kontaktuppgifter och ska vid behov uppdatera den anmälda informationen.

Artikel 7

Behandling av personuppgifter

1. De behöriga gränsmyndigheterna ska vara personuppgiftsansvariga, i den mening som avses i artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679, med avseende på behandlingen av reseuppgifter som utgör personuppgifter och som mottas genom reseuppgiftsroutern.

2. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet till personuppgiftsansvarig och meddela kommissionen, eu-Lisa och de övriga medlemsstaterna om dessa myndigheter.
3. eu-Lisa ska vara personuppgiftsbiträdet i den mening som avses i artikel 3.12 i förordning (EU) 2018/1725 för behandling av reseuppgifter som utgör personuppgifter i mobilapplikationen och genom reseuppgiftsroutern. eu-Lisa ska vara den personuppgiftsansvarige i den mening som avses i artikel 3.9 i förordning (EU) 2018/1725 för behandling av reseuppgifter genom backendtjänsten för validering.
4. Inga personuppgifter får lagras i backendtjänsten för validering eller reseuppgiftsroutern utöver vad som är nödvändigt för att skapa den digitala resehandlingen och överföra reseuppgifterna till de behöriga gränsmyndigheterna.
5. Användare av EU:s digitala reseapplikation ska när som helst kunna återkalla sitt samtycke till att deras personuppgifter behandlas i EU:s digitala reseapplikation.

Artikel 8

Inrättande och drift av EU:s digitala reseapplikation

1. eu-Lisa ska utveckla EU:s digitala reseapplikation och dess komponenter i enlighet med de tekniska specifikationer som antagits i enlighet med artikel 16.1 a.
2. Den förvaltningsgrupp för programmet som avses i artikel 54 i förordning (EU) 2019/817 ska säkerställa att utvecklingsfasen för EU:s digitala reseapplikation förvaltas på ett lämpligt sätt. Förvaltningsgruppen för programmet ska sammanträda regelbundet och varje månad lämna skriftliga rapporter till eu-Lisas styrelse om hur denna fas framskrider.
3. eu-Lisa ska säkerställa den operativa förvaltningen av EU:s digitala reseapplikation samt dess tillräckliga säkerhet. EU:s digitala reseapplikation ska hysas av eu-Lisa.
4. eu-Lisa ska säkerställa att EU:s digitala reseapplikation är interoperabel med den europeiska digitala identitetsplånbok som inrättats enligt förordning (EU) nr 910/2014.
5. När eu-Lisa anser att EU:s digitala reseapplikation är färdigutvecklad, ska eu-Lisa utan onödigt dröjsmål utföra ett test av applikationen i samarbete med de behöriga gränsmyndigheterna och andra relevanta myndigheter i medlemsstaterna, i enlighet med de tekniska specifikationer som antagits i enlighet med artikel 16.1 c, och informera kommissionen om resultatet av det testet.
6. eu-Lisa ska samla in statistik om hur EU:s digitala reseapplikation används, i enlighet med artikel 16.1 b.
7. eu-Lisa ska utföra uppgifter som har samband med tillhandahållandet av utbildning till de behöriga nationella myndigheterna om den tekniska användningen av EU:s digitala reseapplikation.

Artikel 9

Medlemsstaternas ansvarsområden

1. Varje medlemsstat ska vara ansvarig för följande:

- (a) Säkerställande av en säker anslutning mellan dess nationella system och reseuppgiftsroutern för att ta emot uppgifter som överförs genom reseuppgiftsroutern.
 - (b) Utveckling, drift och underhåll av den anslutning som avses i led a.
 - (c) Förvaltning och arrangemang av åtkomst till de uppgifter som mottas genom reseuppgiftsroutern för vederbörligen bemyndigad personal vid gränsmyndigheterna, så att de kan utföra in- och utresekontroller i enlighet med förordning (EU) 2016/399.
2. Varje medlemsstat ska, till den personal vid gränsmyndigheter som har rätt att få åtkomst till de uppgifter som överförs genom reseuppgiftsroutern, tillhandahålla lämplig utbildning som i synnerhet omfattar datasäkerhets- och dataskyddsregler och tillämpliga grundläggande rättigheter, innan personalen får behörighet att behandla sådana uppgifter.

Artikel 10

Informationskampanj

Kommissionen ska, i samarbete med eu-Lisa, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och nationella gränsmyndigheter, stödja driftsstarten för EU:s digitala reseapplikation med en informationskampanj där allmänheten informeras om målen, syftena, den huvudsakliga behandlingsverksamheten och andra dataskydds- och datasäkerhetsaspekter och användningsfall för EU:s digitala reseapplikation.

Artikel 11

Kostnader

- 1. Kostnader för eu-Lisa i samband med utveckling, drift, inhysning och teknisk förvaltning av EU:s digitala reseapplikation i enlighet med denna förordning ska täckas av unionens allmänna budget.
- 2. Kostnader för medlemsstaterna i samband med utveckling, drift och underhåll av deras säkra anslutningar för att ta emot uppgifter som överförs genom reseuppgiftsroutern ska täckas av medlemsstaterna.

Artikel 12

Ändringar av förordning (EG) nr 2252/2004

Förordning (EG) nr 2252/2004 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 1 ska följande punkt införas:
 - ”1a. På sökandens begäran ska pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna till deras egna medborgare åtföljas av en digital resehandling, som ska
 - (a) baseras på de tekniska specifikationer som antagits i enlighet med artikel 2 d,
 - (b) vara i ett format som gör det möjligt att lagra dem i de europeiska digitala identitetsplånböckerna, för vilka bestämmelser fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014,
 - (c) vara kostnadsfri,

- (d) innehålla samma personuppgifter, inklusive ansiktsbild, som det pass eller den resehandling den utfärdats eller skapas baserat på.

Vid tillämpning av led d ska digitala resehandlingar som utfärdats eller skapats i enlighet med denna artikel inte inbegripa innehavarens fingeravtryck.

Medlemsstaterna ska möjliggöra autentisering och validering av de digitala resehandlingarna i enlighet med de tekniska specifikationer som fastställs i enlighet med artikel 2 d.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).”

- (2) I artikel 2 ska följande led läggas till:

”d) Tekniska specifikationer, däribland förfaranden och krav för digitala resehandlingar, deras dataschema och format, utfärdande, offentliggörandeprocess, autentisering och validering, återkallande, förtroendemodell och giltighet.”

- (3) I artikel 4 ska följande punkt läggas till:

”4. Medlemsstaterna ska tillåta relevanta berörda parter, som är involverade i processen med passage av de yttre gränserna, att få tillgång till lagringsmediet i pass och resehandlingar, med undantag för fingeravtryck, med samtycke från den person som passet eller resehandlingen har utfärdats till.”

Artikel 13

Ändringar av förordning (EU) 2016/399

Förordning (EU) 2016/399 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 2 ska leden 31–34 läggas till:

”31. *digital resehandling*: den digitala återgivning av en persons identitet som utfärdats eller skapats i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) XXXX/XXXX [COM(2024) 670 final]*, artikel 1.1a i förordning (EG) nr 2252/2004** eller artikel 2 i förordning (EU) XXXX/XXXX [COM(2024) 671 final]***.

32. *EU:s digitala reseapplikation*: det system som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final].

33. *in- och utresekontroll på förhand*: de kontroller av personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten vilka utförs på grundval av en digital resehandling och andra relevanta uppgifter.

34. *förhandsgodkännande*: kontroll av att vissa eller alla inresevillkor för tredjelandsmedborgare är uppfyllda på grundval av en digital resehandling och andra relevanta uppgifter som stöder genomförandet av in- och utresekontroller.

* Förordning (EU) .../... av den ... om inrättande av en applikation för elektronisk inlämning av reseuppgifter (*EU:s digitala reseapplikation*) och om ändring av Europaparlamentets och

rådets förordningar (EU) 2016/399 och (EU) 2018/1726 samt rådets förordning (EG) nr 2252/2004 vad gäller användningen av digitala resehandlingar (EUT...), [...], s. [...], ELI: ...).]

** Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, 29.12.2004, s. 1).

*** Rådets förordning (EU)/.... av den ... om utfärdande av och tekniska standarder för digitala resehandlingar baserade på identitetskort (EUT L ...), [...], s. [...], ELI:...)."

(2) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

(a) Följande punkt ska läggas till:

"2g. De kontroller som avses i punkt 2 i denna artikel ska utföras i förväg högst 36 timmar före den avsedda dagen och tiden för ankomst eller avresa, enligt vad som avses i artikel 5 i förordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final], om uppgifter har mottagits i enlighet med artikel 8ba.1 i denna förordning. Om dessa kontroller utförs i förväg kan de mottagna uppgifterna kontrolleras vid gränsövergångsstället mot uppgifterna i den fysiska resehandlingen eller den digitala resehandlingen. Den berörda personens identitet samt den fysiska resehandlingens eller den digitala resehandlingens äkthet och integritet ska kontrolleras.

Innan EU:s digitala reseapplikation tas i drift, enligt vad som avses i artikel 15 i förordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final], kan de kontroller som avses i punkt 2 i denna artikel utföras i förväg högst 36 timmar före den avsedda dagen och tiden för ankomst eller avresa, om uppgifter har mottagits i förväg på grundval av den digitala resehandlingen. Om dessa kontroller utförs i förväg kan de mottagna uppgifterna kontrolleras vid gränsövergångsstället mot uppgifterna i den fysiska resehandlingen eller den digitala resehandlingen. Den berörda personens identitet samt den fysiska resehandlingens eller den digitala resehandlingens äkthet och integritet ska kontrolleras."

(b) I punkt 3 ska följande led läggas till:

"j) Om en digital resehandling har mottagits i förväg ska punkt 3a i denna artikel tillämpas."

(c) Följande punkt ska införas:

"3a. Uppfyllande av de inresevillkor som avses i artikel 6 i denna förordning ska kontrolleras i förväg högst 36 timmar före den avsedda dagen och tiden för ankomst eller avresa, enligt vad som avses i artikel 5 i förordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final], om uppgifter har mottagits i enlighet med artikel 8ba.2 i den här förordningen. Om dessa kontroller utförs i förväg kan de mottagna uppgifterna kontrolleras vid gränsövergångsstället mot uppgifterna i den fysiska resehandlingen eller den digitala resehandlingen. Den berörda personens identitet samt den fysiska resehandlingens eller den digitala resehandlingens äkthet och integritet ska kontrolleras.

Innan EU:s digitala reseapplikation tas i drift, enligt vad som avses i artikel 15 i förordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final], kan uppfyllandet av de inresevillkor som avses i artikel 6 i denna förordning kontrolleras i förväg högst 36 timmar före den avsedda dagen och tiden för ankomst eller avresa, om uppgifter har mottagits i förväg på grundval av den digitala resehandlingen. Om dessa kontroller utförs i förväg kan de mottagna uppgifterna kontrolleras vid gränsövergångsstället mot uppgifterna i den fysiska resehandlingen eller den digitala resehandlingen. Den berörda personens identitet samt den fysiska resehandlingens eller den digitala resehandlingens äkthet och integritet ska kontrolleras."

(d) Följande punkt ska införas:

”10. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa minimistandarder vad gäller teknik, metoder och förfaranden som ska användas för kontroll av äktheten och giltigheten hos resehandlingar, inbegripet uppehållstillstånd, viseringar och viseringar för längre vistelse, samt digitala resehandlingar i enlighet med denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.”

(3) I artikel 8a ska följande punkt införas:

”4a. Som alternativ till punkt 4 b ii får verifieringen utföras

a) med ändamålsenliga och proportionerliga tekniska åtgärder, och

b) genom slumpmässigt utförande av de verifieringar som avses i punkt 4 b ii.

Denna alternativa verifiering ska inte bara bygga på EU:s digitala reseapplikation.”

(4) Följande artikel ska införas:

”Artikel 8ba

Användning av EU:s digitala reseapplikation

1. Personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten och som innehar en digital resehandling får använda EU:s digitala reseapplikation för in- och utresekontroller på förhand i enlighet med artikel 8.2g.

2. Tredjelandsmedborgare, däribland de som är underkastade registrering i in- och utresesystemet, får använda EU:s digitala reseapplikation för förhandsgodkännande i enlighet med artikel 8.3 j.”

Artikel 14

Ändringar av förordning (EU) 2018/1726

Förordning (EU) 2018/1726 ska ändras på följande sätt:

(1) Följande artikel ska införas:

”Artikel 8d

Uppgifter avseende EU:s digitala reseapplikation

När det gäller EU:s digitala reseapplikation ska byrån utföra

a) de uppgifter som den tilldelas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final]*,

b) uppgifter som rör utbildning om den tekniska användningen av EU:s digitala reseapplikation.

* Förordning (EU) .../... av den ... om inrättande av en applikation för elektronisk inlämning av reseuppgifter (*EU:s digitala reseapplikation*) och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/399 och (EU) 2018/1726 samt rådets förordning (EG) nr 2252/2004 vad gäller användningen av digitala resehandlingar (EUT...), [...], s. [...], ELI: ...).”

(2) I artikel 14 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Byrån ska följa utvecklingen av forskning som är av relevans för den operativa förvaltningen av SIS II, VIS, Eurodac, in- och utresesystemet, Etias, DubliNet, Ecris-TCN, e-Codex-systemet, samarbetsplattformen, EU:s digitala reseapplikation och andra stora it-system enligt vad som avses i artikel 1.5.”

(3) I artikel 19 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

(a) Led ee ska ersättas med följande:

”ee) Anta rapporterna om utvecklingen av in- och utresesystemet enligt artikel 72.2 i förordning (EU) 2017/2226, rapporterna om utvecklingen av Etias enligt artikel 92.2 i förordning (EU) 2018/1240 och rapporterna om utvecklingen av Ecris-TCN och Ecris referensprogramvara enligt artikel 36.3 i förordning (EU) 2019/816 samt rapporterna om utvecklingen av EU:s digitala reseapplikation enligt artikel 18 i förordning (EU) .../...[COM(2024) 670 final].”

(b) I led ff ska följande led införas:

”x) EU:s digitala reseapplikation enligt artikel 18.1 i förordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final].”

(c) Följande led ska införas:

”llb) Sammanställa och offentliggöra statistik om användningen av EU:s digitala reseapplikation enligt artikel 8.6 i förordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final].”

(4) I artikel 22.4 ska följande stycke införas efter sjunde stycket:

”Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån får delta i styrelsens möten som observatör när en fråga rörande EU:s digitala reseapplikation angående tillämpningen av förordning (EU) 2016/399 står på dagordningen.”

(5) I artikel 24.3 ska led u ersättas med följande:

”u) Utarbeta rapporterna om utvecklingen av in- och utresesystemet i enlighet med artikel 72.2 i förordning (EU) 2017/2226, om utvecklingen av Etias i enlighet med artikel 92.2 i förordning (EU) 2018/1240 samt om utvecklingen av EU:s digitala reseapplikation i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final] och lämna dem till styrelsen för antagande.”

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Driftsstart för EU:s digitala reseapplikation

1. Kommissionen ska fastställa det datum då EU:s digitala reseapplikation ska tas i drift genom en genomförandeakt så snart eu-Lisa har informerat kommissionen om att det test av applikationen som avses i artikel 8.5 har slutförts.
2. Kommissionen ska fastställa det datum som avses i punkt 1 till senast 30 dagar efter antagandet av denna genomförandeakt.

Artikel 16

Genomförandeakter

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter

- (a) fastställa den tekniska utformningen av EU:s digitala reseapplikation och fastställa de tekniska specifikationerna för mobilapplikationen, backendtjänsterna och reseuppgiftsroutern,
 - (b) fastställa den statistik som eu-Lisa ska samla in om användningen av EU:s digitala reseapplikation,
 - (c) fastställa specifikationerna för testet av EU:s digitala reseapplikation innan den tas i drift,
 - (d) fastställa när eu-Lisa ska ta EU:s digitala reseapplikation i drift.
2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1683/95. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 18

Övervakning och utvärdering

1. eu-Lisa ska säkerställa att det finns förfaranden för att övervaka utvecklingen av EU:s digitala reseapplikation mot bakgrund av målen för planering och kostnader samt för att övervaka funktionen hos EU:s digitala reseapplikation mot bakgrund av målen för tekniska resultat, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet.
2. Senast den 1 januari 2028 och därefter var tolfte månad under utvecklingsfasen ska eu-Lisa lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur utvecklingen av EU:s digitala reseapplikation framskrider.
3. Den rapport som avses i punkt 2 ska innehålla detaljerad information om de kostnader som uppstått och information om eventuella risker som kan påverka de övergripande kostnader för EU:s digitala reseapplikation som ska täckas av unionens allmänna budget. Rapporten ska även innehålla detaljerad information om det tekniska genomförandet av projektet och eventuella tekniska problem och risker som kan påverka den övergripande utvecklingen av och driftsstarten för EU:s digitala reseapplikation.
4. Så snart utvecklingsfasen för EU:s digitala reseapplikation har slutförts ska eu-Lisa lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en redogörelse för hur målen avseende framför allt planering och kostnader har uppfyllts samt ge en motivering till eventuella avvikelser.
5. Senast... [fem år efter att EU:s digitala reseapplikation tagits i drift] ska kommissionen genomföra en övergripande utvärdering av EU:s digitala reseapplikation och hur den används. Den övergripande utvärderingsrapport som upprättas på denna grund ska innehålla en bedömning av denna förordnings tillämpning och en granskning av de resultat som uppnåtts i förhållande till de mål

som sattes upp och inverkan på de grundläggande rättigheterna. Rapporten ska också innehålla en övergripande bedömning av huruvida de grundläggande förutsättningarna för driften av EU:s digitala reseapplikation fortfarande är giltiga, av huruvida applikationens tekniska egenskaper är lämpliga, av applikationens säkerhet och av eventuella konsekvenser för framtida verksamhet. Utvärderingen ska innefatta nödvändiga rekommendationer. Kommissionen ska överlämna rapporten till Europaparlamentet, rådet, Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

Artikel 19

Rådgivande grupp

Ansvarsområdena för eu-Lisas rådgivande grupp för interoperabilitet som avses i artikel 75 i förordning (EU) 2019/817 ska utökas till att omfatta EU:s digitala reseapplikation. Den rådgivande gruppen ska sammanträda regelbundet fram till driftsstarten för EU:s digitala reseapplikation. Den ska rapportera till förvaltningsgruppen för programmet efter varje möte. Denna rådgivande grupp ska tillhandahålla eu-Lisa sakkunskap som rör EU:s digitala reseapplikation, särskilt i samband med utarbetandet av byråns årliga arbetsprogram och årliga verksamhetsrapport. Den ska även tillhandahålla teknisk expertis till stöd för förvaltningsgruppens uppgifter och följa upp förberedelserna i medlemsstaterna.

Artikel 20

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 12.1 ska emellertid tillämpas från och med [tolv månader efter ikraftträdandet av den genomförandeakt som avses i artikel 2 d i förordning (EG) nr 2252/2004].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande